

KÄLLSKATTEN

Uraktlåten skatteinbetalning i samband med anställds oegentlighet befriar ej arbetsgivare för ansvar för skatten.

En person, här kallad A., som bl. a. under tiden jan.—april 1958 varit anställd hos ett bolag, hade fått den honom tillkommande lönen utbetald genom en av bolagets kontorister, nedan benämnd B.

I samband därmed att B. till följd av honom begångna oegentligheter gentemot arbetsgivaren slutat sin anställning, hade A. hos arbetsgivaren anhållit att få tillbaka sin debetsedel å kvarstående skatt enligt 1957 års taxering. Vid därefter skedd undersökning av de utav B. omhändertagna avlöningslistorna hade konstaterats, att avdrag för prel. skatt i vederbörlig ordning verkstälts men att avdrag för kvarstående skatt icke upptagits i därför avsedd kolumn å resp. avlöningslista. Därjämte hade utrönts att å de för A. utfärdade avlöningskuverten — vilkas text framställts genom kopiering av motsvarande avlöningslistor ("Kontekssystemet") — särskilda kvitton av B. tecknats att för kvarstående skatt innehållits sammanlagt 1.180 kr, vilket belopp B. sålunda icke låtit ingå i arbetsgivarens avlöningsbokföring och ej heller kommit vederbörande myndighet till del. För övrigt hade B. på förfrågan av arbetsgivaren vid årsskiftet 1957/58 sanningslöst uppgivit, att icke någon hos bolaget anställd erhållit debetsedel med kvarstående skatt.

Med anledning av från bolaget infordrade uppgifter enligt ovan fann den lokala skattemyndigheten genom beslut den 30 april 1959 bolaget ansvarigt för det innehållna beloppet, 1.180 kr, enär den föreliggande utredningen utvisade, att B. haft att under ifrågavarande tid ombesörja utbetalning och redovisning av löner samt skattemedel, och då den skattskyldige icke haft anledning antaga, att B:s förfarande vore oriktigt. I beslutet erinrades därom, att anförda besvär ej komme att hindra beloppets uttagande. Sedan bolaget hos vederbörande länsstyrelse hemställt om befrielse från ansvar för ifrågavarande skattebelopp, fann länsstyrelsen genom resolution den 30 juni 1959 icke skäl göra ändring i den lokala skattemyndighetens beslut.

I besvär hos KR fullföljde arbetsgivaren sin talan, därvid klaganden utöver vad som tidigare anförts uppgav bl. a., att A. inför klaganden erkänt, att mellan A. och B. överenskommit att hålla klaganden i okunnighet om den A. påförda kvarstående skatten.

I avgivet utlåtande med anledning av besvaren avstyrkte länsstyrelsen bifall till dessa, enär den omständigheten, att den tjänsteman, klaganden givit i uppdrag handlägga de anställdas skatteärenden, brustit härutinnan, icke torde kunna fri-taga klaganden från skyldighet att i egen-skap av arbetsgivare till uppbördsmyndig-heten inbetala för anställd innehållna skat-temedel.

FÖRENINGSSÄRENDEN

TOR:s årsmöte

Landskamreraren Henrik Jansson och föredragshållaren byråchefen E. Reuterswärd

TOR höll årsmöte i riksdagshuset lördagen den 29 oktober.

Sedan upprop förrättats utsågs förbundets ordförande kamrer Bendrik att leda förhandlingarna med biträde av kansli-rådet Wejle som vice ordförande och länsassessor Åhström som sekreterare.

Byråchefen E. Reuterswärd redogjorde därefter för de nya reglerna för familjebeskattningen, vilket föredrag kommer att inflyta i ett kommande nummer av Skatteenytt. Reglerna skall ju tillämpas vid nästa års taxering.

Föredragshållaren besvarade sedan en rad frågor berörande olika tänkbara upp-

Genom utslag den 10 juni 1960 resolverade KR bl. a. följande. Enligt 40 § 3 st. UF får skyldighet anses åligga arbetsgivare att genom att taga del av arbetstagares debetsedel å slutlig skatt undersöka huruvida denne har att erlagga kvarstående skatt. Därest arbetstagaren icke uppvisar debetsedel å slutlig skatt eller i nämnda författningsrum angivet intyg av lokal skattemyndighet, skall avdrag för gäldande av kvarstående skatt verkställas med 25 % av lönebeloppet vid varje avlöningstillfälle. — Klaganden har förty — oavsett huruvida A. haft för avsikt att undanhålla klaganden vetskap om

den A. påförda kvarstående skatten — såvitt handlingarna i målet utmärka varit skyldig verkställa skatteavdrag för ifrågasvarande kvarstående skatt å de till A. under jan.—april månader 1958 utgivna lönebeloppen med sammanlagt åtminstone det belopp, för vilket klaganden gjorts ansvarig i målet. — Den omständigheten, att klaganden må hava blivit vilseledd av B., kan icke anses utgöra giltigt skäl för underlåtenhet att i vederbörlig ordning verkställa skatteavdrag. På grund av det anförda finner KR icke skäl att bifalla besvären.

Jfr sid. 188—189.